

feil. Udtalelserne fra de Sagkyndige om Befæstning mod Landsiden fremkom vistnok i 1874. Forøvrigt er det naturligt, at en Krigsminister, naar han fra forskjellige Sider faar Opfordring til at skaffe Oplysninger til Veie om Befæstningsanlæg, om hvilke man nærer store Forventninger, viser sig indbefølgende, og henvender sig til de Sagkyndige og forlanger af dem Planer og Forslag udarbejdede, og det er ligesaa sikkert, at Ingenieurgeneralen, Artillerigeneralen eller Chefen for Generalstaben, naar han henvender sig til dem med saadanne Fordringer, komme med Forslag til at befæste et hvilket som helst Punkt, man maatte ønske; men dermed er ingenlunde sagt, at de have sluttet sig til Tanken om, at Befæstningen netop af det paagjældende Sted var rigtig. Selv om der forelaa saadanne Udtalelser med Hensyn til Agersø Sund, tillægger jeg dem ikke nogen Vægt, med mindre Udtalelserne ere komne i Forbindelse med en Erklæring, som var afgiven over et samlet Befæstningssystem.

Ordføreren (Wojzen): Det er netop det, som er Tilfældet. Det, jeg sigtede til, var Indholdet af den Betænkning, der i 1872—73 blev afgiven af den Kommission, der var nedsat til at overveje det hele Forsvarsvæsen. Deri er ogsaa dette Spørgsmaal optaget.

Krigs- og Marineministeren (Gaffner): Vistnok ikke et saadant Forslag som det, hvorpaa Forslaget under Nr. 2 her gaar ud, skal jeg mene.

Erverves: Jeg vil blot tillade mig at gjøre den Bemærkning, at jeg tror, at den ærede Ordfører er et Bytte for en Misforstaaelse. Der forekommer ganske sikkert i det Altskyldte, han omtalte, i en enkelt Betænkning en saadan Bemærkning, men denne Betænkning har kun Hensyn til en aldeles foreløbig og midlertidig Benyttelse af det Anlæg, han omtaler, men ingenlunde til Benyttelse deraf som et permanent Reduit for Forsvaret. — Jeg har ikke tidligere taget Del i denne Debat, fordi jeg mener, at Realiteten af denne Sag, hvorefter vi her tale, egentlig allerede blev uddebatteret ifjor, og jeg skal heller ikke fortsætte i Dag, men da jeg nu har faaet Ordet, skal jeg dog gjøre en eneste Bemærkning ligeoverfor de enkelte Uttringer, der ere fremkomne med Hensyn til de Sagkyndiges Berettigelse til at tale med om denne Sag, og som kulminerede i de Bemærkninger, der fremkom fra det ærede Medlem for Maribo Amts 2den Valgkreds (Frederiksen), hvilke gif ud paa, at han vilde være en Modstander af, at Officerer skulde fastsætte de Udgifter, der vare nødvendige til Forsvarsvæsenet. Man kan naturligvis tro meget, men det forekommer mig i højeste Grad mærkeligt, at det ærede Medlem kan tro, at Officererne skulde være saa indskrænkede, at de skulde have saadanne Bæer. (Afskyldelse af

Frederiksen.) Ja, saa veed jeg ikke, hvorfor det ærede Medlem har gjort den Bemærkning, thi den var da fuldstændig overflødig. Det er klart, at vi med Hensyn til Spørgsmaalet om det finansielle Omraade ere det Samme, som enhver af de Herrer, nemlig et Medlem, der har sin Stemme og sin Mening i saa Henseende, men det, hvorpaa det her for os kommer an, er, at vi, i det Dieblis de Herrer forlange et Forsvar for Landet, sige: Det og Det er efter vor Overbevisning nødvendigt, for at vifarens Dieblis virkelig skulle kunne være istand til at kunne gennemføre noget Tilfredsstillende. Naar de Herrer dertil svare: Vi kunne ikke give en saadan Sum, I forlange for Meget, er det klart, at der fra de Sagkyndiges Side maa tales derimod; og hvis det dog ikke kan vinde Flertallet for sig, at der gives saa Meget, som de Sagkyndige forlange, er det ogsaa klart, at de Sagkyndiges Mening maa staa til Erøende, naar de sige, at det, der vil kunne opnaas for en saadan mindre Sum, ikke vil være tilfredsstillende. Tro de Herrer ikke at kunne give deres Samtykke til Bevilgelsen af det Beløb, vi anse for rigtigt, maa de mindes, at de ikke faae noget Tilfredsstillende; thi, husk paa, at det er ikke dem, men os, der i Farens Dieblis skulle gennemføre Forsvaret. (Stemmer: Nei!) So, det er! De Herrer maa fremdeles huske paa, at der kommer et Moment til, som under alle Omstændigheder giver de Sagkyndiges Mening endnu større Vægt, og det er den Omstændighed, at det, man gaar til med Mistillid, i Reglen udføres daarligt, medens det, man gaar til med Tillid og Fortrøstning, i Reglen udføres godt.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, fattes Lovforslaget (se Tillæg C.) under Afstemning og vedtoges med 71 Stemmer mod 10.

Lovforslaget bliver nu at tilstille Landsathinget.

Formanden (Krabbe): Det vil være for sent nu at foretage den sidste paa Dagsordenen opførte Sag.

Med Folketingsmanden for Sorø Amts 4de Valgkreds (Hollstein-Hollsteinborg) er der indbragt et Andragende fra Bestyrelsen for Handelsforeningen i Skjelskør, hvori den slutter sig til de Udtalelser, der fra Urtekræmmerforeningen i Kjøbenhavn og fra Handelsforeningen i Odense ere fremkomne angaaende Forslag til Lov om Selligholdelse af Søndagen og Folketirkens øvrige Selligdage. Dette Andragende vil blive overgivet til det Udvalg, der er nedsat angaaende det nævnte Lovforslag.

Med samme ærede Medlem er indbragt to Andragender med henholdsvis 15 og 19 Underkrifter af Fiskere, angaaende de forskjellige Be-